

Η γλυκύτητα της ευχής

Γράφει: Κατερίνα Λαζαρίδου

Οι άγιοι Πατέρες, ιδίως ο άγιος Γρηγόριος ο Σιναΐτης, το λέει μέσα ότι η ευχή δεν είναι μία για όλους τους ανθρώπους.

Αναλόγως της καταστάσεως.

Ο άλλος λέει: «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με». Άλλος λέει: «Ιησού Χριστέ μου, ελέησόν με». Άλλος λέει: «Ιησού μου, ελέησόν με». Άλλος: «Ιησού μου». Άλλος τίποτε.

Ε, το τίποτα είναι σ' έναν ανώτερο βαθμό, να πούμε, που δεν μπορείς να μιλήσεις εκείνην την ώρα, μόνο απολαμβάνεις αυτήν τη γλυκύτητα.

Όταν υποβιβάζεται αυτή η κατάσταση, τότε βλέπεις μέσα σου και λέει την ευχή η καρδιά σου. Τότες εκείνην την ώρα μπορείς να λύσεις και πολλά προβλήματα.

Ενώ προηγουμένως δεν άκουες την ευχή, όταν ήρθες στο τέρμα, στο ζενίθ δεν άκουες τίποτα, μόνο απολάμβανες έτσι. Όταν υποβιβάστηκε, άκουσ και η καρδιά σου λέει την ευχή, οπότε μπορείς ν' αυτοκυριαρχήσεις εκείνην την ώρα. Στο άλλο όμως δεν μπορείς ν' αυτοκυριαρχήσεις.

Όχι ότι δεν μπορείς, αλλά δεν σ' αφήνει, σε τραβάει. Και τα παρατάς όλα και κάθεσαι σαν ένας άψυχος, να πούμε, και παρακολουθείς.

Πόσο θα διαρκέσει αυτό είναι κρίσις Θεού. Πόσο θα διαρκέσει αυτό το πράγμα. Μπορεί να διαρκέσει και μισή ώρα, μπορεί να διαρκέσει και πέντε λεπτά, μπορεί να διαρκέσει και περισσότερο.

Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης, Έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου «Άγιος Εφραίμ» Κατουνάκια Αγίου Όρους, Α' έκδοση 2000.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΒΥΡΩΝΟΣ